

Κωνσταντίνος Δεκαβάλλας

«Η Αθήνα συγκαταλέγεται στις πιο άσχημες πόλεις σε όλον τον κόσμο»

(απόσπασμα από συνέντευξη στον Γιάννη Πανταζόπουλο)

...Εκλεισα αισίως τα 95 έτη. Περπατώ κάθε μέρα όσο πιο πολύ μπορώ. Δεν είχα ποτέ άγχος. Πορεύτηκα στη ζωή μου έχοντας την εξής κοσμοθεωρία: ακόμα και αν κάτι πηγαίνει στραβά, εγώ να το θεωρώ αστείο. Με αυτόν τον τρόπο γλιτώνω από το να είμαι διαρκώς δυστυχισμένος. Αντιθέτως, έχω καταφέρει να είμαι πάντα ευτυχής και ενθουσιώδης. Νιώθω πλήρης. Ίσως ήμουν τυχερός. Όλα μού πήγαν καλά. Πλέον, δεν θυμώνω καν. Ο θάνατος δεν με τρομάζει. Αισθάνομαι περίεργα που ακόμα ζω. Τον περίμενα πολύ νωρίτερα, αλλά δεν έχει έρθει ακόμη. Όταν επέλθει, βέβαια, βρίσκεσαι στο απόλυτο μηδέν. Η ζωή αποτελείται από έναν κύκλο που ξεκινά από τη γέννηση και καταλήγει στον θάνατο.

Είμαι πολυθεϊστής. Πιστεύω σε όλους τους θεούς. Τόσα δισεκατομμύρια άνθρωποι ασπάζονται αυτές τις θρησκείες, κάποιος απ' αυτούς ίσως είναι ο σωστός. Τοποθετημένη στο γραφείο μου θα δείτε μια μικρή φωτογραφία από την αγαπημένη μου σύζυγο Νταίζη, την οποία έχασα το 2008. Παρότι μου λείπει, ευτυχώς δεν πρόλαβε να με δει πολύ γέρο. Παντρευτήκαμε το 1956. Μια ολόκληρη ζωή. Κάθε δεύτερη νύχτα, όμως, τη βλέπω στον

ύπνο μου. Είναι εκεί και με νουθετεί. Πλέον, δεν φοβάμαι τίποτα παρά μόνο μη χάσω το μυαλό μου. Αυτήν τη διανοητική απώλεια. Δεν ανήκω σ' εκείνους που θα ήθελαν να τους θυμούνται. Δεν με ενδιέφερε ποτέ η καταξίωση.

Η ζωή με έχει διδάξει ότι το σημαντικό είναι να υπάρχει ανάμεσα στους ανθρώπους αλληλουχία. Ο Ορτέγα ι Γκασέτ, εξέχουσα φυσιογνωμία στον ευρωπαϊκό χώρο και ένα από τα διαυγέστερα θεωρητικά πνεύματα του 20ού αιώνα, έχει γράψει ένα βιβλίο με τίτλο «Η εξέγερση των μαζών». Στο πόνημα αυτό σκιαγραφεί τον μέσο άνθρωπο, τον κοινό άνθρωπο, ο οποίος, μέσα στην αφθονία του και χωρίς σκοπό, σύρεται απλώς από το ρεύμα. Και αναφέρεται στην επικράτηση των μετρίων έναντι των εξαιρετών. Οι μέτριοι, λοιπόν, είναι αυτοί που είναι ικανοποιημένοι από τον εαυτό τους κι έχουν απαιτήσεις από τους άλλους. Εξαιρετοι είναι εκείνοι που δεν είναι ευχαριστημένοι με τον εαυτό τους, αλλά επιθυμούν να προσφέρουν. Στην εποχή μας αυτοί που θέλουν να προσφέρουν υπάρχουν, αλλά είναι λίγοι και, κυρίως, υποχείριο της μάζας. Ο κόσμος διοικείται σήμερα από τους μετρίους. Ωστόσο, ευτυχώς, η ανθρωπότητα είναι ακόμα ζωντανή, παρά την ανοησία της.

[Πηγή: Εφημερίδα Lifo, 17.1.2020](#)